

Psalm 42:3 – Hartstocht voor God

Eerste themapreek bij het Feest van Genade. 'Hartstocht voor God', dat klinkt als iets voor mensen die op de toppen van hun geloof leven, niet voor gewone mensen als jij en ik. Kun je als je weinig van God merkt, toch hartstochtelijk naar hem verlangen? De dichter van Psalm 42 wel: God is voor hem ver weg, en dat maakt een diep verlangen naar God bij hem wakker.

Voor preeklezers: ik hoor graag als mijn preek ergens gelezen wordt. Neem dan even contact met mij op: hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Liturgie

Zingen: Opwekking 462

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 148 : 1 en 2

Gebed

Kinderen naar club

Lezen: Psalm 42 : 1 – 12

Zingen: Psalm 43 : 3, 4 en 5

Preek over Psalm 42 : 3

Zingen: 'Ik ben' (Sela), coupletten 1, 2, 3 en 6, refrein na 2 en 6

Kinderen terug

Lezen wet

Zingen: LvK Lied 360 : 1 en 2

Avondmaal

Lezen formulier 3

Viering

Zingen: Psalm 148 : 4 en 5

Gebed

Collecte

Zingen: GKB Gezang 70 : 1, 2 en 3

Zegen

Hartstocht voor God

Inleiding

dia 1 – slingers

Het is feest, kijk maar naar de slingers.

Feest omdat God van ons houdt.

Die slingers zouden er altijd mogen hangen,
maar dan zijn ze niet meer bijzonder.

Vanaf vandaag willen we 6 weken feest vieren,
het feest van genade.

Vieren dat God alles voor ons is.

Niet omdat dat alleen deze weken zo is,
maar om er opnieuw van onder de indruk te komen.

Om onze hartstocht voor God te laten groeien.

Hartstocht, dat is het thema voor vanmorgen.

Maar wat is dat?

dia 2 – riool

Stel je voor, je bent Jean Valjean uit de film 'les
miserables,'

die sommigen hier gisteren hebben gekeken.

Je bent in het riool van Parijs beland
met een zwaargewonde jongen op je rug.

Door alle smerigheid van het riool heen zoek je een weg naar
buiten.

Als je dan eindelijk buiten bent, waar verlang je dan naar?

Nou, iemand?

Het lijkt mij niet zo heel moeilijk: je verlangt naar een
warme douche.

Je voelt je zo smerig, dat je de hele dag onder de douche wilt
blijven staan.

Je hebt ladingen douchegel nodig om je weer schoon te voelen.

Dat is hartstocht: ergens heel sterk naar verlangen.

dia 3 – Irak

Je bent kind en je woont in Irak.

Je bent op de vlucht voor het geweld.

Overdag hoor je in de verte de geweren, 's nachts kun je niet slapen.

Je loopt de hele dag, je hebt overal blaren.

Waar verlang je dan naar?

Ik zou verlangen naar veiligheid, naar een bed.

dia 4 – regen

Je gaat op de fiets naar school of naar je werk.

Vanochtend was het nog lekker weer,

maar nu je terugfietst, zit alles tegen.

Je hebt harde tegenwind, en het regent aan een stuk door.

En dan heb je ook nog geen regenpak bij je.

Je komt helemaal verregend thuis.

Waar verlang je dan naar?

Ik kan wel wat bedenken: een handdoek, droge kleren en een open haard.

O, en ook nog een mok warme chocolademelk.

dia 5 – hartstocht voor God

Verlangen is heel gewoon,

er is zo veel om naar te verlangen,

iedereen kan verlangen.

Verlangen naar eten, naar gezelligheid, naar je bed, enzovoort.

Maar kun je zo ook verlangen naar God?

Dat is hartstocht voor God.

1. Gebrek aan God

dia 6 – wat merk je van God?

We gaan naar Psalm 42.

Het staat daar vol van hartstocht,

van een sterk verlangen naar God.

Zo sterk als een hert verlangt naar stromend water,

zo sterk verlangt de dichter naar God.

Ik moet bekennen: ik vind dat wel eens moeilijk.
Ik ben niet altijd enthousiast voor God.
Er gaan dagen voorbij dat ik helemaal niets van hem merk,
en het helemaal niets uit lijkt te maken dat God er is.
Dagen dat ik bid omdat het een goede gewoonte is,
maar niet omdat ik voel: 'ja, ik wil graag tijd met God'.

dia 7 – dieptepunt in relatie met God

En daarom ben ik blij dat Psalm 42 langer is
dan de eerste zinnen over een diep verlangen naar God.
Want als je verder leest, zie je dat de dichter van die Psalm
ook zijn problemen heeft.

Ja, hij schrijft over zijn verlangen naar God, maar niet omdat
hij zo dicht bij God leeft!

Hartstocht is niet pas voor als het helemaal goed zit tussen
jou en God,

je je bij God helemaal op je gemak voelt

en je op een hoogtepunt van je geloofsleven zit.

In Psalm 42 is het juist andersom:

de relatie met God lijkt eerder op een dieptepunt te zitten.

Wie Psalm 42 geschreven heeft, daarover weten we bijna niets,
behalve dat hij een Korachiet was, een tempelzanger.

Zingen voor God, dat was zijn lust en zijn leven.

Met heimwee denkt hij eraan terug.

Wat is het lang geleden dat hij in een grote menigte meeliep,
op weg naar Jeruzalem, dat ze zongen en juichten.

Dat waren nog eens tijden!

Maar nu is hij ver weg van Jeruzalem.

Hij voelt zich eenzaam.

Er zijn wel mensen om hem heen,

maar ze vragen hem alleen maar:

'jij gelooft toch in God, nou, waar is die God dan?'

En om eerlijk te zijn: hij vraagt het zichzelf ook af.

Hij merkt helemaal niets meer van God.

Heeft God hem soms in de steek gelaten?

dia 8 – juist in dieptepunt verlangen

Psalm 42 is dus geen makkelijke psalm.

Niet van: 'ik ben zo blij met God, hij is echt alles voor mij!'

Het is niet het lied van iemand die God overal in ervaart.

Het is het lied van iemand die dorst heeft, iemand die uitdroogt.

Het lied van gebrek aan God.

Een schreeuw naar boven: 'Heer, ik sta droog, ik heb u nodig.

Heer, ik voel me zo rusteloos.

Ik voel me opgejaagd door het leven, ik moet nog zo veel doen, ik maak me zorgen over van alles.

Had ik u maar dichtbij om mij rust te geven.'

2. Hartstocht voor God

dia 9 – hartstocht voor God

Hartstocht voor God is niet voor supergelovigen.

Juist als je doornat bent, verlang je naar droge kleren.

Vaak is het zo dat je ergens naar gaat verlangen als je een tijdje zonder moet doen.

Verlangen naar een wasmachine, dat doe je niet zo snel, maar als je een maand zonder wasmachine hebt gedaan, dan weet je weer hoe handig een wasmachine is.

Met God is dat ook zo:

weinig van God merken kan je juist hartstocht geven voor God.

Dat gebeurt in deze psalm.

Het bevalt de zanger niets, zonder God.

Hij voelt zich bedroefd, onrustig, en hij weet wel waar het aan ligt:

hij merkt zo weinig van God.

Hij mist God, en dat wakkert zijn verlangen aan.

Hij verlangt hartstochtelijk naar God, om dichterbij God te zijn.

Zonder God kan hij niet, dat is zijn ontdekking, net zoals een hert niet zonder water kan.

dia 10 – gemaakt om met God te leven

En dat is niet zomaar.

We zijn gemaakt om met God te leven.

In het paradijs was dat zo: er stond niets tussen God en mensen in.

God, Adam en Eva waren vrienden.

Totdat Adam en Eva de vrucht aten, afstand namen van God.

Toen begon de ellende.

De schaamte, de onrust, de pijn.

Zonder God zijn we opgejaagd, want er mist iets.

Het leven wordt zwoegen, voor eten en nageslacht.

Zonder God zijn we bezig met overleven,

het liefst zo aangenaam mogelijk,

maar blijft dat onrustig gevoel van binnen.

God wil het anders, hij is de levende God.

Hij is niet een of andere macht die je leven wat makkelijker kan maken.

Hij leeft: hij is een Iemand.

Iemand om dichtbij te komen, om, met de woorden van Psalm 42 'zijn gelaat te aanschouwen'.

Dat betekent dat je God in de ogen kijkt.

Prachtige woorden voor een relatie met God.

dia 11 – genieten van God: het mooiste dat er is

Ik kan me niet voorstellen hoe dat is.

God zelf zien, dat moet het meest indrukwekkende zijn dat bestaat.

Je kunt al zo onder de indruk zijn van wat hij gemaakt heeft.

De zon die knalrood ondergaat, of de lach van een baby.

Als God dat gemaakt heeft, hoe prachtig moet hij zelf dan niet zijn?

Hartstocht voor God, dat is verlangen om God te zien,

om hem groot te maken en te genieten van wie hij is.

Dat is het mooiste wat je kan gebeuren.

Het einde van alle onrust binnenin je: dan is alles goed.

3. Waarom bij God?

dia 12 – waarom bij God?

Ik zei net: 'weinig merken van God kan je hartstocht voor God

geven'.

'Kan'... dat betekent dat het ook anders kan.

Het is niet automatisch zo dat als je weinig van God merkt, je hartstocht voor God krijgt.

Als je onrustig en opgejaagd bent, en op zoek bent naar geluk en rust,

kun je dat ook ergens anders zoeken.

Waarom zou je hartstocht juist voor God hebben?

dia 13 – God is mooier dan aardse dingen...

Voor de dichter van Psalm 42 is dat helemaal geen vraag, hij weet gewoon dat hij bij God moet zijn.

En wat hij er over zegt, dat is zo mooi, dat vind je nergens anders.

C.S. Lewis heeft ergens opgeschreven:

'het probleem is niet dat wij geluk nastreven.

Het probleem is dat wij veel te snel tevreden zijn gesteld: met drugs, alcohol, seks, macht.

En dat terwijl God ons zoveel meer, zoveel diepers biedt.'

De afgelopen weken zijn we met Prediker bezig geweest,

hebben we ook gekeken naar allerlei aardse dingen,

en de conclusie was steeds dat ze niet echt gelukkig maken.

Het is zo kwetsbaar, en vaak maken ze alleen maar ontevreden.

Genieten van God is veel mooier.

dia 14 – ...en andere godsdiensten

Zo mooi vindt je het ook in andere godsdiensten niet.

Allah is geen god om van te genieten, maar een god om te gehoorzamen.

In oosterse godsdiensten is het hoogste doel opgaan in een eeuwig niets.

Rust zul je dan vast hebben, maar je bent geen mens meer.

Bij God is dat anders: God laat je mens zijn,

hij wil een relatie met je, dat jullie elkaar in de ogen kijken.

dia 15 – door verlangen kun je al genieten

Nu is het in Psalm 42 natuurlijk wel zo

dat de dichter hier wel naar verlangt, maar het niet heeft.
Hij is juist ver weg van God, merkt weinig van God.
Je krijgt niet altijd wat je wilt.
Je kunt wel willen dat je elke dag een prachtig boeket bloemen
van je man krijgt,
maar ik denk dat je maar beter realistisch kunt zijn...
Is de rust die God geeft meer dan iets wat we graag willen?

Met verlangen naar God is iets gek aan de hand:
hoe meer je verlangt naar God, hoe dichterbij je ook bij God
komt.
Als je echt verlangt naar God,
wordt God vanzelf steeds belangrijker voor je,
komt God steeds meer in het middelpunt.
Alleen al tegen jezelf zeggen dat het om God gaat, kan je
helpen om rust te vinden.

dia 16 – Jezus: Gods hartstocht voor jou
Maar er is meer.
Wij hoeven niet alleen naar God te verlangen,
hij heeft ook hartstocht voor ons.
De grote, prachtige, indrukwekkende God,
wil genieten van ons, hij houdt van je.
Zo veel, dat Jezus aan het kruis dorst heeft,
hij heeft een droge keel, maar ook dorst naar God.
God verliet hem, zodat wij nooit door hem verlaten zouden
worden.
Dat wonder van Gods hartstocht voor ons, vieren we zo aan
tafel.

Jezus zelf heeft het ook over dorst.
In Johannes 4 zegt hij:
'wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst
krijgen.'
Als je gelooft in Jezus, als je zijn woorden indrinkt,
als je Jezus ziet in zijn volgelingen,
dan kun je vandaag al genieten van God.
En mag je vertrouwen dat het alleen maar mooier wordt.

4. Richt je op God

dia 17 – richt je op God

Ik denk dat iedereen het probleem wel kent dat je zo weinig van God merkt.

De grote vraag is: wat doe je ermee?

Houdt het je bij God vandaan,

of geeft het je juist hartstocht voor God?

dia 18 – hartstocht is een keuze

Hartstocht klinkt een beetje alsof het je moet overkomen.

Zoals verliefdheid je overkomt.

Je kunt hard proberen verliefd op iemand te worden, maar het lukt niet.

Of andersom: je wilt niet verliefd worden, en het gebeurt wel.

Bij hartstocht voor God werkt dat anders.

Ook als je niet veel van God merkt, kun je ervoor kiezen.

De dichter van Psalm 42 doet dat ook:

hij roept zichzelf steeds op 'vestig je hoop op God'.

De vraag is of je gelukkig wilt worden

en rust wilt vinden in God of in andere dingen.

Dat is een keuze.

Ik merk dat als ik me opgejaagd en onrustig voel,

ik meestal ook weinig met God bezig ben.

Dan zijn er heel veel dingen die mijn aandacht vragen, die belangrijk zijn,

en daar wordt ik alleen maar gestrest van.

Ik vergeet dan wat echt belangrijk is: God.

En dan probeer ik stil te staan, weer te ontdekken dat God hartstocht voor mij heeft,

onder de indruk te komen van zijn liefde,

die veel belangrijker is dan de onbenullige dingen waar ik me druk om maak.

Natuurlijk lukt dat de ene keer beter dan de ander,

maar ik merk wel: je op God richten geeft rust.

dia 19 – voed je hartstocht

Nee, hartstocht voor God kun je niet afdwingen.

Maar je kunt het wel voeden.

Het gemeenteproject 'feest van genade' is zo'n manier van voeden.

Ik hoop dat je er in mee wilt doen,

om samen weer onder de indruk te komen van God.

En vandaag in het bijzonder kun je hartstocht voor God ook voeden

door aan de tafel van de Heer te eten en te drinken.

God wil je honger en dorst vervullen.

Amen.